

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/92/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511214007
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511214007.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Česká republika, s.r.o., Praha, Novodvorská 994, IČO: 25 117 483, Česká republika, proti žalovanému N. I., J. N. XXX, o zaplatenie 236,98 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 10 C/73/2012-42 z 21. 6. 2012 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, vrátil žalobcovi súdny poplatok zo žaloby 9,87 €, prostredníctvom príslušného daňového úradu, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 70,10 €, na účet jeho zást. JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Súd v odôvodnení uznesenia, o. i. uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.2 O. s. p. a keďže žalobca zaviniel zastavenie konania procesným úkonom - späťvzatím žaloby, priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zast. - 2 úkony podľa vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.), § 11 ods.1- prevzatie a príprava zast., vyjadrenie z 19.4.2012 (21,58 € x 2), + 2 x režijný paušál 7,63 €, + 20 % DPH, spolu 70,10 €. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal podľa § 146 ods.1 písm. c) O. s. p., keďže ich náhradu nežiadal priznať.

Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, v ktorej bol zaviazaný na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Citujúc znenie § 93 ods.1,2,§ 142 ods.1,§ 146 ods.2 a § 150 O. s. p. uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zast. spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p) a, že nevidí význam v zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zast. vedľajším účastníkom a tvrdil, že nemožno prijať záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j., že poskytol také právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a, ktoré by nemohol uskutočniť samotný vedľajší účastník bez zast., že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc z jeho strany, založeného za tým účelom, nie zo strany zvoleného zást., že podľa údajov registrácie

Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie (opakoval už skôr uvedený účel vedľajšieho účastníka podľa jeho stanov) a, že podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že v zmysle uvedeného je zrejme, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní a, že obdobný názor vyjadril aj Okresný súd (ďalej len OS) Nitra v rozhodnutí 25C/58/2012 (z jeho odôvodnenia citoval). Zastával názor, že ak sa vedľajší účastník rozhodne využiť pre zast. v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zast. v tisíckach sporoch, do ktorých hromadne vstupuje) musí trovy právneho zast. znášať z vlastných prostriedkov, v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd (ďalej len KS) v Bratislave v o svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, v ktorom potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a vyslovil právny názor (aj z neho citoval), ktorý doplnil a rozvinul v rozhodnutí 3Cob/259/2011 z ktorého tiež citoval. Poukázal ďalej na to, že účelom zast. je predovšetkým zast. záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že zast. vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a nehospodárne, keďže sa sám, reflektujúc k spomínaným stanovám, prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a, že skutočnosť, že sám bez zast. vystupuje na strane žalobcu spolu s občanmi SR vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, príp. občanov SR v týchto sporoch sám zastupuje, potvrdzuje, že jeho zast. v predmetom spore je nehospodárne. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 O. s. p. V tejto súvislosti poukázal na právny názor vyslovený KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 13Co/105/2012, podporený a doplnený v jeho rozhodnutí 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález ÚS SR II.ÚS78/03 (aj z nich citoval), že obdobný právny názor vyslovil aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/36/2012 a rovnako aj v rozhodnutí 13Co/35/2011 (citoval z ich odôvodnenia). Zároveň poukázal na to, že rozhodnutie o náhrade za právny úkon prevzatie a príprava zast. je nepreskúmateľné, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejme, akým spôsobom sa zást. oboznámil so spisovým materiálom, navyše, vyjadrenia zást. v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu) a opäť zdôraznil, že má za to, že takéto úkony má prioritne vykonávať samotný vedľajší účastník, že na uvedené poukázal vo svojom rozhodnutí 13C/14/2012 aj OS Bratislava II a, že obdobne upriamil svoju pozornosť na vyjadrenia vedľajšieho účastníka aj OS Bratislava IV v rozhodnutí 8C/303/2011 (z ktorých citoval). Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o o trovách konania preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,12 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,16 € s DPH (podanie odvolania).

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu, čo sa týka námietok žalobcu (nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva; nevidí význam v jeho zast.; dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania; on samotný má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, pričom môže využívať aj určenú podporu ministerstva; úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. považuje za nepreskúmateľný a z uvedených dôvodov navrhuje aplikovať § 150 O. s. p. a náhradu trov konania mu nepriznať) uviedol, že s argumentáciou žalobcu nesúhlasí, že aplikácia § 150 ods.1 O. s. p. na danú právnu vec je nenáležitá, keďže pre posúdenie možnosti jeho aplikácie je podstatné zisťovanie okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku (uznesenie NS SR 6MCdo5/2011 z 18.1.2012, uverejnené aj na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>), že nemožno mať žiadne ilúzie o ušľachtilých pohnútkach žalobcu vo vzťahu k späťvzatiu žaloby, že tento veľmi pragmaticky, v snahe nenavyšovať vo svoj neprospech trovy konania a zachrániť podstatnú časť zaplateného súdneho poplatku, berie žaloby späť na súdoch, kde vstupuje do spotrebiteľských konaní, celoplošne ignoruje premlčaciu lehotu podľa O. z., podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania ním vznesených, ojedinele aj žalovaným, sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, príp. poukazuje na dohodnuté 10 ročné lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať, že namiesto je otázka, prečo žalobca, ako súčasť silnej národnej siete 49 spoločností v takmer 30 krajinách, ktorý zamestnáva 210 zamestnancov a nemal by mať problém zabezpečiť si vlastné právne oddelenie, pretože vymáhanie pohľadávok je jedným z hlavných predmetov jeho činnosti, sa dáva zast. silnou advokátskou kanceláriou a jeho trovy konania nie sú neúčelné, nadbytočné a nehospodárne, že z uvedeného vyplýva, že správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých plošne na celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky

nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods.1 O. s. p., že žalobca je dobre informovaný o jeho vstupoch do týchto konaní, preto na súdoch zatiahol „ručnú brzdu“ v podobe masívnych späťvzatí vecí (rádovo v stovkách až tisícoch), že často ani nevyčká na jeho vyjadrenie, pretože očakáva jeho obsah a zameria sa na útoky proti nemu, ale aj proti jeho zást., nekvalifikovanými až nedôstojnými sťažnosťami na Slovenskú advokátsku komoru (sťažnosť na činnosť a postup advokáta z 13.2.2012, oznámenie SAK o odložení veci z 15.5.2012). Citoval Čl.7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a tvrdil, že môže preukázať, že vo viacerých súdnych sporoch, pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoju žalobu späť a konanie žiadal zastaviť, že potom, čo mu bolo doručené oznámenie o jeho vstupe do konania, príp. potom, čo jeho vstup do konania zistil iným spôsobom, plošne bral žaloby späť, že môže preukázať prípady, kde tento konkrétny žalobca vzal späť žalobu po vyhlásení rozsudku, v ktorom bol úspešný, dokonca paradoxne aj potom, čo platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť, že sa ukazuje, že samotný jeho vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľského práva, že žalobca poukazuje na skutočnosť, že podľa registrácie na Ministerstve vnútra SR má vo svojich radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie, že skutočnosť je taká, že iba jediná jeho členka má právnické vzdelanie, avšak právnu prax nevykonáva, že túto námietku považuje za nenáležitú, pretože mu nemožno upierať právo na zást., vzhľadom na predmet jeho činnosti, že ak by sa prijal takýto názor, potom by bolo problematické aj zast. advokátmi, napr. sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti, predsedov vlád, ktorí sú právnikmi, čo by bolo v evidentnom rozpore s platným právom, ale aj s každodennou realitou. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru cit. v najnovšom komentári slovenského občianskeho procesného kódexu, pôvodne uverejnenú v časopise Soudní rozhledy 2/2002 na str. 43 (Števček/Ficová. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2.vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str.492) a citoval z uznesenia KS v Prešove 7Co/34/2012, uverejnené aj na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>. Ďalej uviedol, že ak žalobca argumentuje, že má trovy advokáta hradiť z vlastných prostriedkov, poukazuje na svoju reálnu skúsenosť, že podľa § 25 ods.6 zák.č.250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, že po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných 2 rokov mu napokon Ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo finančnú podporu 4 000 € (doposiaľ bolo vyplatených len 1 000 €), že takýto finančný príspevok pri objeme činnosti ním vykonávanej na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštové výdavky že takáto zákonná možnosť čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti tu síce existuje, pretože je výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než v rovine skutočnej, že nerozumie však, prečo by neúspešné spory žalobcu mali byť dotované z prostriedkov štátu, príp. z jeho prostriedkov a, čím by si mal zaslúžiť takúto ochranu svojich záujmov. K argumentu žalobcu, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. nie je úkonom v tomto konaní preukázaným uviedol, že s týmto argumentom nesúhlasí, pretože úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. vrátane prvej porady s klientom, ktorého náhradu si v konaní taktiež uplatnil, je mimoriadne dôležitý, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika zast. a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom, že podľa jeho pokynov sa zisťuje evidencia živej spotrebiteľskej veci na súde a taktiež dodávateľ, ktorý podal žalobu vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií, že tento úkon v sebe zahŕňa aj žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v evidencii v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, v pridelení sp. zn., založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu, že tento úkon právnej služby nie je naplnený podpisom plnomocenstva, ale zahŕňa celý proces od prevzatia zast. cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko, že oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy zast., pretože z povahy jeho činnosti v konaní a okolností jeho vstupov do súdnych konaní na ochranu spotrebiteľa je zrejmé, že s predmetom spotrebiteľskej veci sa môže oboznámiť až potom, čo sa doručením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom a teda oznámenie o vstupe je predpokladom toho, aby mu vzniklo právo žiadať žalobu a prílohy a až po ich doručení sa môže oboznámiť s rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku a podať vo veci kvalifikované vyjadrenie. Poukázal na to, že k uvádzanej námietke žalobcu už zaujal právny názor KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 15Co/155/2012-157 z 31.7.2012 (citoval z neho), že súd pri rozhodovaní o jeho trovách postupoval v súlade s legislatívou EÚ a judikatúrou dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou (citoval Čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, Čl.38, čl.47 Charty základných práv EÚ), že o odôvodnenosti priznania jeho trov svedčí aj novelizované znenie § 137 O. s. p. (citoval

ho), ktoré bolo s účinnosťou od 1.1.2012 doplnené zák.č.332/11 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (citoval z dôvodovej správy k nemu) a, že novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci C-279/09 (aj z neho citoval) a uviedol, že v zmysle uvedeného dokonca KS v Prešove svojim uznesením 3Co/131/2011-85 z 13.1.2012 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a ustanovil vedľajšiemu účastníkovi, ktorým bola tiež právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľa advokáta, pričom konštatoval, že nie je možné nedôvodne a bez akýchkoľvek logických súvislostí podmieňovať spôsobilosť občianskeho združenia na vykonávanie predmetu svojej činnosti odbornosťou v odbore v právo, že sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zák. chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods.4, § 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), že európska legislatíva a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, nadväzujúc na vnútroštátnu právnu úpravu, preferujú činnosť združení v rámci ich zákonných oprávnení, že občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných formulárových zmluvách dodávateľov a často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní, že ak by mu ako nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z Čl.47 ods.2 Ústavy (aj z neho citoval), že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR (II.ÚS78/03, II.ÚS31/04, II.ÚS56/05, IV.ÚS147/08, II.ÚS122/09), že trovy právneho zast. treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy, že každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zast. advokátom a toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky, bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva zást. mimo mesta alebo obce, kde účastník konania býva (Ján Mazák, Ľudovít Šoltýs, Trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Bulletinu slovenskej advokácie, 1997, str.53), že samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je - dúfa - medzi účastníkmi sporná, napriek tomu poukázal na rozsudok 5Cdo71/2010 z 9.6.2010 Najvyššieho súdu SR, ako aj na najnovšie komentáre k O. s. p.: Števek/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2012, str. 331, príp. Drápal/Bureš a kol. Občiansky soudní řád I, Velké komentáře, 1. vydání: C. H. Beck, 2009, str.607. K priznaniu trov vedľajšieho účastníka aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia, ak dôjde k späťvzatiu žaloby po vstupe vedľajšieho účastníka predložil uznesenie KS v Prešove 7 Co/19/2012-84 z 28.2.2012 a zdôraznil, že o jeho nároku na trovy konania už bolo viackrát právoplatne rozhodnuté, napr. v 16 rozhodnutiach KS v Prešove, v 8 rozhodnutiach KS v Košiciach, v 6 rozhodnutiach KS v Banskej Bystrici, v rozhodnutí KS Trenčín, v 2 rozhodnutiach KS Nitra (označil ich sp. zn. a dňom, kedy bolo rozhodnuté a bol ochotný, ktorékoľvek z nich na výzvu obratom predložiť), že aj renomovaný právny portál www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> uverejnil 4.7.2012 na svojom webovom sídle rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 z 25.4.2012 a rozhodnutie KS v Prešove 7Co/34/2012 z 28.3.2012, z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, že z uvedeného vyplýva, že aj on, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, práve preto je zast. advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zast. realizovať, že aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offio, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní, príp. mu dávať návrhy k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom a, že jeho vstupom do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť (citoval z rozhodnutia KS v Prešove 1Co/8/2012-74 z 31.5.2012 a z rozhodnutia KS v Banskej Bystrici 13Co/193/2012-138 z 30.7.2012). Záverom uviedol, že v predmetnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi a bolo nutné použiť normy spotrebiteľského práva, aj výkladové pravidlá ich aplikácie, že základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktachom procese, že tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zahrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. S poukazom na uvedené označil argumentáciu žalobcu v jeho odvolaní za nenáležitú, preto navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu

trov odvolacieho konania za toto podanie 10,79 € [§ 14 ods.3 písm. b) vyhl.] a režijný paušál 7,63 € (§ 16 ods.3 vyhl.) a 20 % DPH 3,68 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 22,10 €.

Podľa § 1 zák.č.97/63 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len cit. zák.) účelom tohto zákona je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, rodinné, pracovné a iné podobné vzťahy s medzinárodným prvkom, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci.

Žalobca (právnická osoba) má sídlo v Českej republike, takže ide o vec s medzinárodným (cudzím) prvkom, preto bolo potrebné pri rozhodovaní vychádzať i z cit. zák.

Podľa § 2 cit. zák. ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29.10.1992, neobsahuje ustanovenie o tom, procesný predpis ktorého štátu majú súdy použiť, preto treba aplikovať § 48 cit. zák., podľa ktorého slovenské súdy postupujú v konaní podľa slovenských procesných predpisov, pričom všetci účastníci majú rovnaké postavenie pri uplatňovaní svojich práv, t. zn., že je potrebné postupovať podľa O. s. p.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), pokiaľ ide o výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, preto uznesenie, podľa § 220 O. s. p., zmenil a vedľajšiemu účastníkovi neprisúdil náhradu trov konania.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým

je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.